

GORZOWSKIE TOWARZYSTWO FOTOGRAFICZNE

KATALOG

XXX DOROCZNEJ WYSTAWY
FOTOGRAFICZNEJ GTF
I WYSTAW TOWARZYSZĄCYCH

1 - 28 LUTY 1985 R.

MAŁA GALERIA — BWA — GTF

Gorzów ul. Chrobrego 4

Pierwszy prezes GTF Zb. Łącki — Waldemar Kućko

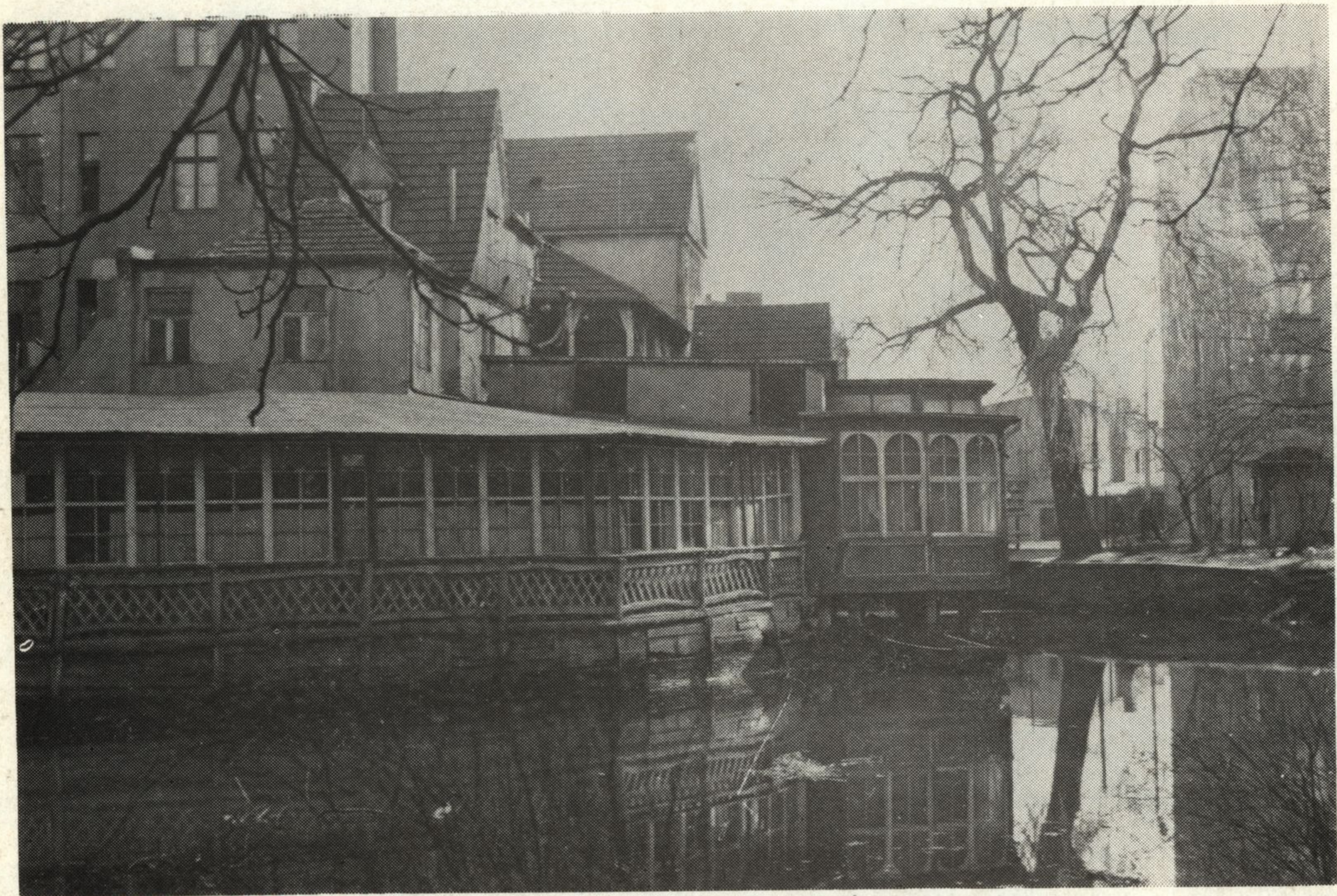
Grand Prix „Perspektywa” — Ryszard Tomczuk

Nagroda im. Zb. Łackiego za portret „Ewa” — Henryk Jarmolowicz

Nagroda za reportaż „U kowala” — Lucjan Lebieź

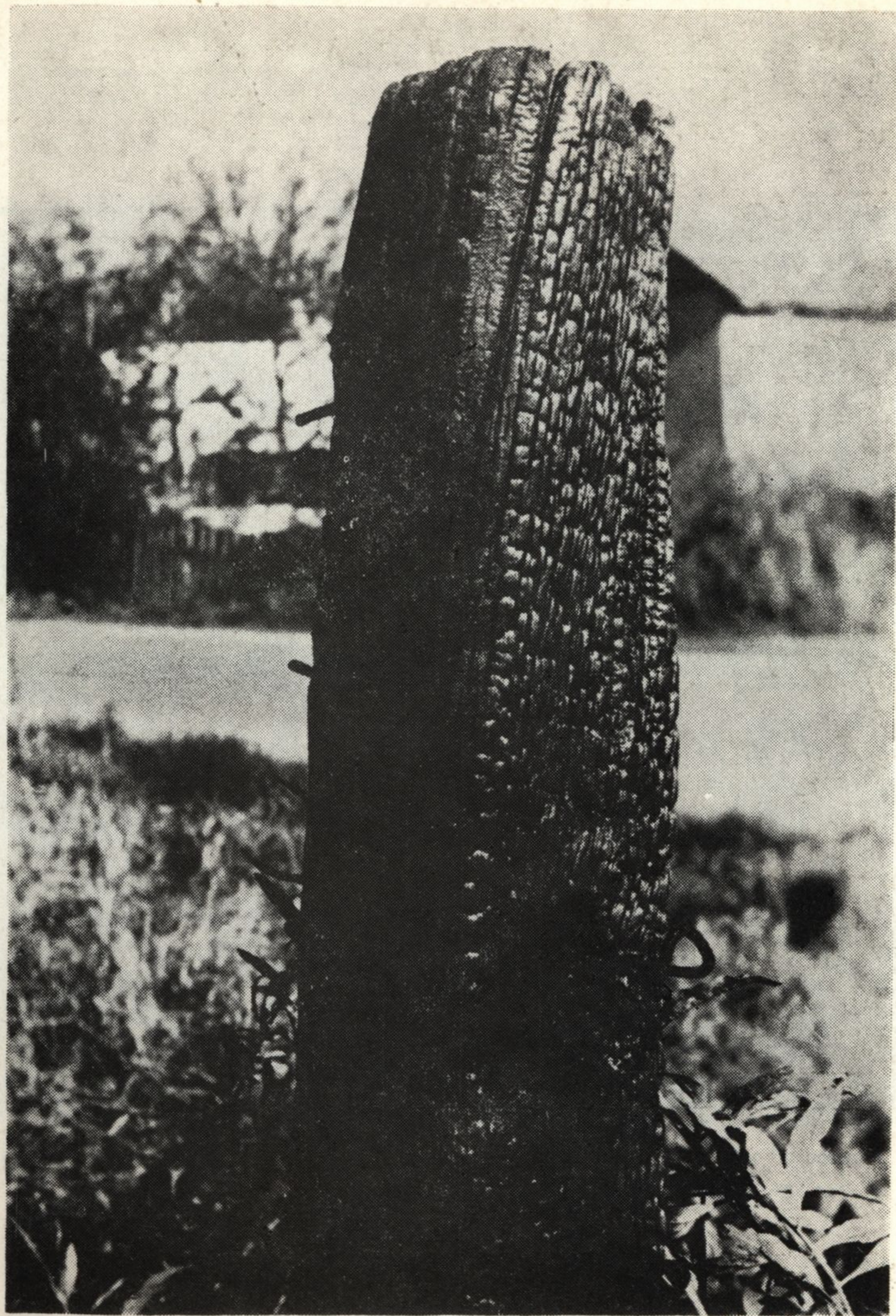
Nagroda H. Świerczyńskiego za architekturę „Wenecja” — Kazimierz Nowik

„Epitafium” — Aleksandra Czarnecka i Leszek Trybek

„Krajobraz nadmorski” — Janina Trojan

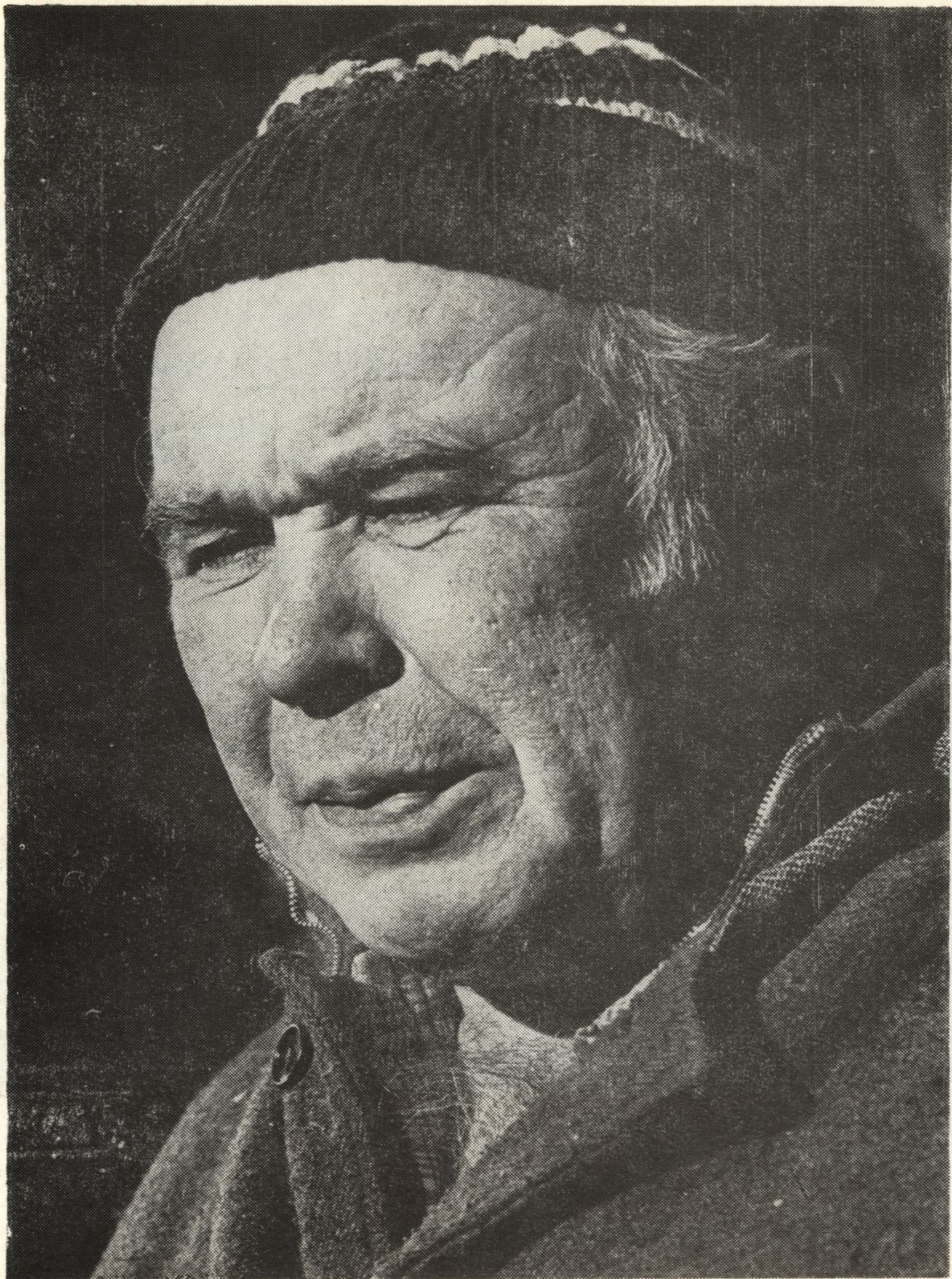
I nagroda „Ulica Wiśniowa” — Henryk Jarmołowicz

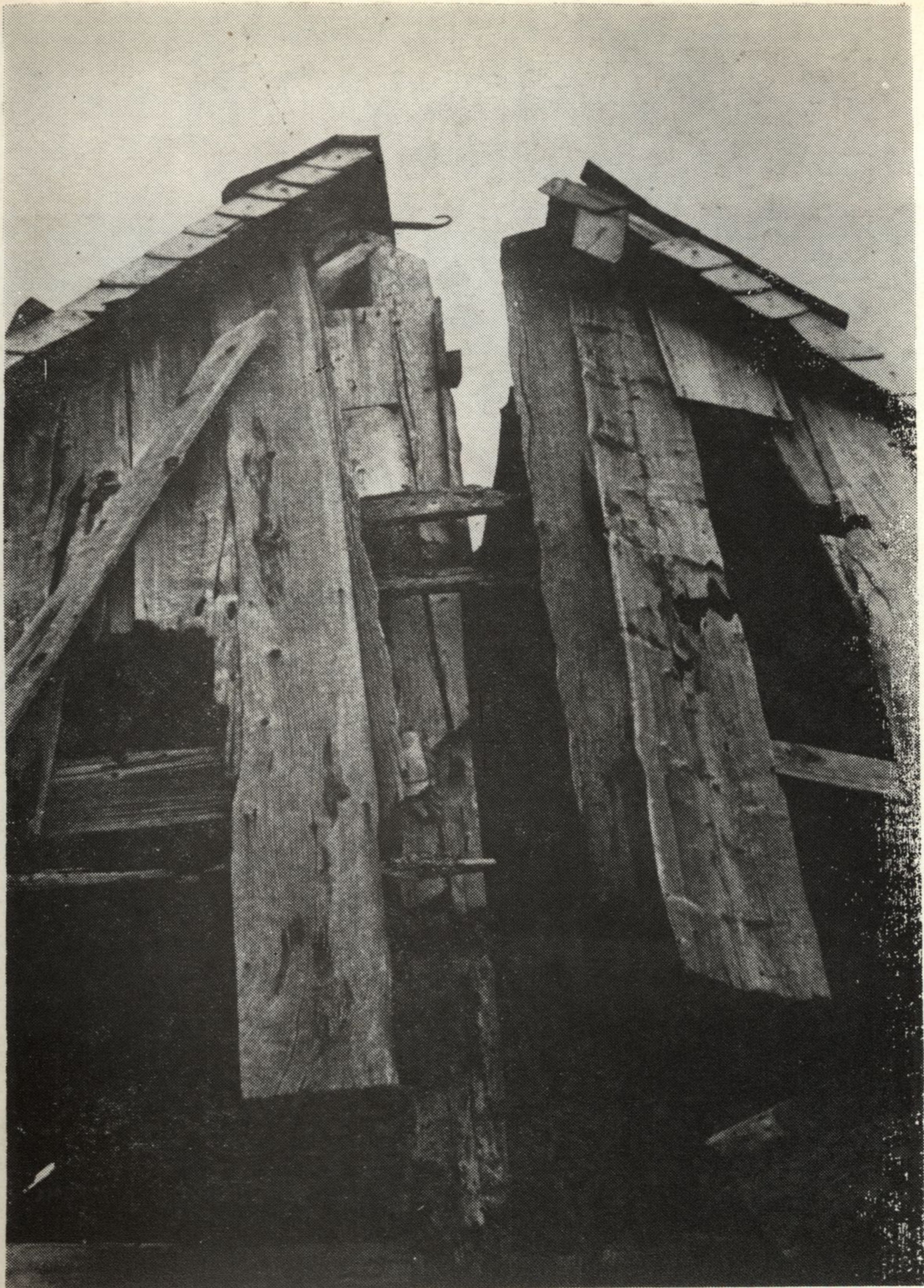
„Pejzaż” — Roman Kupiec

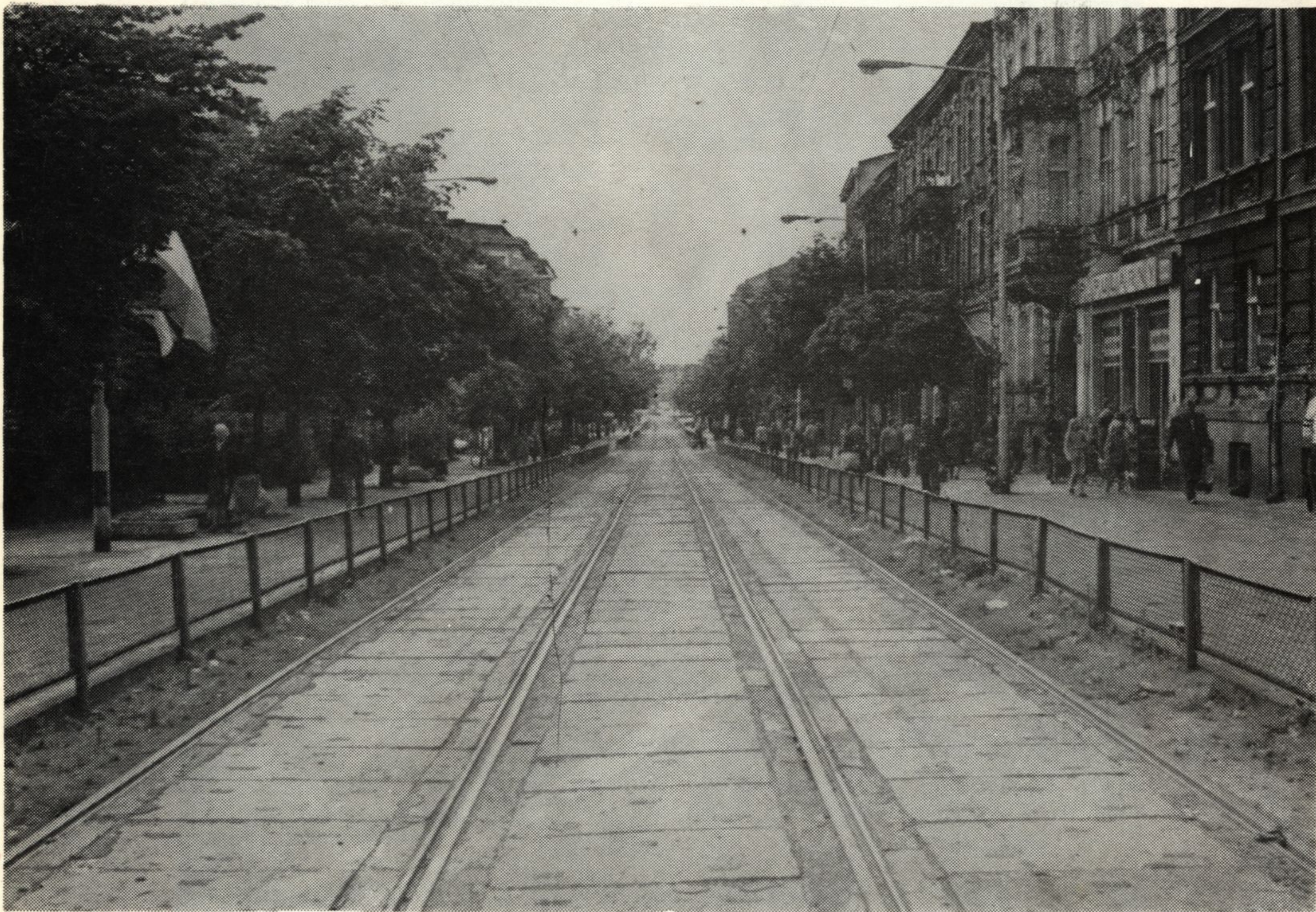
„Stogi” — Marian Łazarski

„Portret” — Lucjan Lebieź

A. Czarnecka
L. Trybek

„Gorzów 84” — Marian Łazarski

„Biały kościół” — Władysław Farynowicz

ZAMIAST WSTĘPU ...

Proponuję zupełnie inną lekturę. Przede wszystkim po to, abyśmy zdali sobie sprawę, że 30 lat temu wszystko to, co dziś rozumiemy przez dorobek GTF-u zaczynało się w zupełnie jednak innych warunkach. Proponuję Jubilatom kilka dokumentów — poważnych i mniej poważnych — jako zachętę do wspominków, a być może i do napisania prawdziwych wspomnień.

Pierwszy dokument, jaki znajduje się w aktach GTF-u to list kierownika biura Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Fotograficznego do Obywatela Zbigniewa Łąckiego.

W związku z pismem Waszym przekazanym nam przez miesięcznik „Fotografia” — powiadamiam, że w Zielonej Górze jest Oddział Wojewódzki PTF. Istotnie — przez przeoczenie — nie posłaliśmy Wam zapowiedzianych materiałów organizacyjnych, za co najmocniej przepraszamy fotoamatorów z Gorzowa. Załączamy statut PTF i nr 1 biuletynu. W sprawach organizacyjnych prosimy o bezpośrednie skomunikowanie się z oddziałem wojewódzkim w Zielonej Górze: Ob. Bernard Blumm, ul. Chrobrego 7. Ze swej strony zwracamy się jednocześnie do oddz. w Zielonej Górze, zlecając im pomoc dla Was w organizacji Oddziału Miejskiego PTF w Gorzowie.

Pierwszym publicznym wystąpieniem Jubilatów było

Zaproszenie. W związku z powstającym na terenie miasta Gorzowa Wlkp. Polskiego Towarzystwa

Fotograficznego zapraszamy Ob. na zebranie organizacyjne, które odbędzie się dnia

19 września 1954 r. o godz. 10-tej w świetlicy Cechu Rzemiosł przy ul. Armii Polskiej (róg Krzywoustego). O zebraniu niniejszym prosimy powiadomić znajomych fotoamatorów pragnących wstąpić w szeregi PTF-u. Za komisję organizacyjną (—) Łącki Z. (—) Barański R.

Nie ma więc wątpliwości kiedy Towarzystwo się zawiązało. Z pewnością prosiło Zarząd Główny o rady, bo oto 19 października 1954 r. tenże odpowiada:

W odpowiedzi na pismo z dn. 4 października 1954 r. Zarząd Główny PTF komunikuje, iż sprawa zaopatrzenia w materiały fotograficzne napotyka na duże trudności — niemniej jednak czynimy nadal starania. Z chwilą uzyskania jakichkolwiek materiałów Oddział powiadomimy.

Członkami towarzystwa może być każdy interesujący się fotografią. Sprawa zakazu fotografowania jest ogólną bolączką, której mimo wysiłków nie udało się załatwić centralnie. W zasadzie nie wolno fotografować obiektów wojskowych, komunikacyjnych itp. a'e sprawa ta jest rozmaicie interpretowana przez lokalne władze, z tego też względu w wypadkach problematycznych zawsze lepiej zwracać się z prośbą o wyjaśnienie, czy dany obiekt nie jest objęty specjalnym zakazem.

Mimo tak „zachęcających” wiadomości zapaleńcy bynajmniej się nie rozpierzchli, przeciwnie — postanowili połączyć przyjemne z pożytecznym, a mianowicie urządzić Sylwestra. W tej sprawie w aktach czytamy:

Polskie Towarzystwo Fotograficzne

Oddział w Gorzowie Wlkp.

L.dz. 10/54

Gorzów Wlkp. 18.12.54 r.

Dyrekcja Nowej Elekrowni

w Gorzowie Wlkp.

ul. Walczaka

Nawiązując do rozmowy telefonicznej przeprowadzonej w dniu dzisiejszym, Oddział Miejski PTF w Go-

rzowie prosi o wyrażenie zgody na urządzenie zabawy sylwestrowej w Waszej świetlicy przy ul. Kos. Gdyńskich. Jednocześnie komunikujemy, że w zamian za to zobowiązujemy się wykonać bezinteresownie fotografie przodowników pracy Waszego zakładu.

A po dziesięciu dniach prezes Zbigniew Łacki swoim pięknym pismem odręcznym zwrócił się do Prezydium MRN:

Prosimy uprzejmie o zezwolenie na urządzenie wieczoru sylwestrowego w świetlicy Nowej Elektrowni ul. Kos. Gdyńskich (na przeciw Biowetu). Dochód z wieczornicy przeznaczamy na cele kulturalno-oświatowe.

I otrzymał odpowiedź — pozytywną — natychmiast:

Prezydium Miejskiej Rady Narodowej
w Gorzowie Oddział Kultury
Nr KL/I-21/110 /54 Zezwolenie

Prezydium Miejskiej Rady Narodowej Oddział Kultury — potwierdza zgłoszenie drugostronnego przedsięwzięcia rozrywkowego w myśl ustawy § 1. Rozporządzenia Min. Spraw Wewnętrznych z dnia 28 III 1954 r. o wykonaniu prawa o publicznych przedsięwzięciach rozrywkowych (Dz. U. R. P. nr 101 poz. 801. Odpowiedzialnym za przestrzeganie przepisów ustawowych jest Ob. Zbigniew Łacki zam. przy ul. Dworcowej 6. W wypadku najmniejszego incydentu zabawa zostanie rozwiązana na zarządzenie gospodarza zabawy względnie organu kontrolnego. Podpis (bardzo piękny) kierownika Oddziału.

Pod „opieką” Oddziału Wojewódzkiego PTF w Zielonej Górze nie czuli się najlepiej. W papierach mamy na ten temat wręcz anegdotyczne zapiski. Jest tam wielokrotna korespondencja w sprawie zwrotu przez opiekunów zdjęć wypożyczonych na wystawę w Zie-

*lonej Górze, a także taka oto „historia”:
Gorzowianie do Zielonej Góry:*

„... monitujemy nadesłanie co najmniej 30 druków legitymacji członkowskich (15.I.1955)

Zielona Góra do Gorzowa:

„Legitymacje prześlemy w przyszłym tygodniu”. (20. I.55)

Gorzowianie do Zielonej Góry:

„Równocześnie prosimy ponownie o nadesłanie legitymacji”. (3.III.55)

„Równocześnie po raz trzeci prosimy o nadesłanie 30 legitymacji członkowskich”. (18.III.55)

Gorzowianie długo jeszcze żyli bez legitymacji, ale wreszcie napisali do Zarządu Głównego:

„Oddział (itd.) uprzejmie prosi o możliwie odwrotne nadesłanie 30 legitymacji członkowskich. O ile Zarząd Główny tego rodzaju druków nie posiada, zapytujemy, czy możemy wystawiać legitymacje na jakichkolwiek drukach zastępczych. (3.XII.55).

Nastąpił natychmiastowy happy end; tego samego dnia Zarząd Główny napisał:

Przesyłamy w załączeniu 30 druków legitymacji członkowskich od nr 861 do 890. Legitymacje są płatne 60 gr sztuka. Oddział pobiera zł 1,—. Różnica ze sprzedaży pozostaje na dobro Oddziału.

P.S. Mamy już wydrukowane deklaracje, jeśli potrzebujecie, prosimy napisać.

Takie „historie” musiały w końcu dopieć naszym Jubilatom, a pewnie i Zarządowi Głównemu. Tenże zjechał na lustrację do Gorzowa, a potem napisał do Oddziału PTF w Poznaniu (z kopią dla Gorzowian):

„Oddział w Gorzowie mimo stosunkowo krótkiego czasu istnienia (około dwóch (!) lat) wykazuje znaczną prężność organizacyjną, ma osiągnięcia w pracy, udanie zorganizowaną wystawę, kursy, własną

ciemnię itp. Działalnością swoją zainteresował i zyskał poparcie miejscowego społeczeństwa. Obecnie napotyka na trudności organizacyjne, w pewnej mierze wynikające z braku członków związanych z tradycją PTF. Oddział w Zielonej Górze, któremu Gorzów terytorialnie podlega jest oddziałem młodym, słabym jeszcze organizacyjnie, nadto odległym w sensie komunikacyjnym.

Gdyby Woj. Oddział w Poznaniu zechciał przychylić się do prośby Prezydium Zarządu Głównego i przyjął organizacyjną opiekę nad Oddz. w Gorzowie, byłoby to dużą pomocą, gdyż mogliby korzystać z doświadczeń tak poważnie zorganizowanego Oddziału Woj., nadto z względu na częstą obecność poszczególnych członków Oddz. Gorzowskiego w Poznaniu (w sprawach służbowych) pozwoliłoby na nawiązanie cennych kontaktów bezpośrednich. Prosimy Was bardzo o decyzję w tej sprawie.”.

I tak się stało. I tak zostało. Do dziś.

Dobrze przy tym pięknym Jubileuszu, którego Gorzowskiemu Towarzystwu Fotograficznemu wszyscy serdecznie gratulują, wrócić do tych najpierwszych początków. Także i po to, aby na XXX Doroczną Wystawę Fotograficzną patrzeć z takiej pięknej fotograficznej perspektywy.

JERZY SIKORA

30 LAT GORZOWSKIEGO TOWARZYSTWA FOTOGRAFICZNEGO

Obecna, Doroczna Wystawa Fotograficzna zamyka okres 30-letniej działalności Gorzowskiego Towarzystwa Fotograficznego, okres aktywnej obecności w życiu artystycznym miasta i kraju. Czuję się wielce zaszczycony propozycją Zarządu GTF napisania wstępu do

katalogu, jako że uczestniczyłem czynnie w życiu Towarzystwa przez okres 20 lat, a obecnie jako członek honorowy nadal jestem z nim związany.

Każdy jubileusz, a tym bardziej na tych ziemiach, gdzie przed laty wszystko zaczynało się od początku — skłania do refleksji nad przebytą drogą, którą nie zawsze była łatwa. Chciałbym, aby ta praca stała się źródłem wiedzy o Towarzystwie, jako że wielu z jego organizatorów i działaczy odeszło na zawsze, a ich nazwiska dla obecnych członków Towarzystwa są nieznane i nic nie mówiące.

Sięgając myślą do pierwszego okresu działalności Towarzystwa należałoby przypomnieć, że początki lat pięćdziesiątych należy zaliczyć do okresu powojennego, w którym tu na ziemiach przywróconych Macierzy w zasadzie była już zakończona społeczna integracja zewnętrzna, wynikająca ze wspólnoty zamieszkania i pracy. Natomiast proces integracji wewnętrznej trwał jeszcze, szczególnie w dziedzinie kultury. Świadczyło o tym obserwowane na terenie miasta Gorzowa powstawanie i upadanie różnych organizacji społeczno-kulturalnych. Były towarzystwa, po których wiele sobie obiecywano, które mimo postawionych do ich dyspozycji środków i bazy materialnej szybko popadały w letarg.

Zaangażowanie w zachowanie bytu organizacyjnego nie miały siły na pracę kulturalną, żywot ich był krótki i anemiczny.

Narodzinom zorganizowanego ruchu miłośników fotografii nie towarzyszyły zabiegi czynników oficjalnych, ruch ten powstał z potrzeby serca pasjonatów. Inicjatorzy ujęcia w ramy organizacyjne ruchu fotograficznego podświadomie widzieli głęboki sens w ich działaniu wynikający z potrzeby tworzenia nowych, polskich tradycji kulturalnych.

Początki powstania zorganizowanego ruchu fotograficznego na Ziemi Lubuskiej przypadają na rok 1954.

W miesiącu czerwcu powstaje jako pierwszy oddział wojewódzki Polskiego Towarzystwa Fotograficznego w Zielonej Górze, a następnie z inicjatywy Zbigniewa Łackiego oddział Polskiego Towarzystwa Fotograficznego w Gorzowie Wlkp.

Pierwsze zebranie organizacyjne odbyło się 19 września 1954 roku przy udziale założyciela i prezesa Zielonogórskiego Oddziału PTF Bernarda Bluma na którym wyłoniono pierwszy zarząd Towarzystwa w składzie:

- Zbigniew Łacki — prezes
- dr Kazimierz Bystrzycki — wiceprezes
- Alojzy Karpyza — skarbnik
- Roger Barański — sekretarz
- Halina Sieja — gospodarz

Na samym początku w łonie Zarządu wytworzyły się rozdziewki na tle ambicjonalnym, ponieważ praca w Zarządzie była ściśle społeczna bez dekretów i angaży. Z pracy tej zrezygnowali Roger Barański, Alojzy Karpyza i Halina Sieja.

Kiedy w dniu 14 listopada 1954 roku zostałem przyjęty do PTF wymienionych osób w Zarządzie już nie było. Zostałem z miejsca dokooptowany do Zarządu i powierzono mi funkcję skarbnika, którą pełniłem do 1969 roku. W końcu 1954 r. Towarzystwo liczyło już 71 członków, skład spontanicznie powstałego Towarzystwa z socjologicznego punktu widzenia był bardzo ciekawy. Do Towarzystwa wstąpili pracownicy umysłowi, księgowi, elektrycy, monterzy, mechanicy, fotografowie, kierowcy, piekarze, tokarze, stolarze, oraz zegarmistrz, grawer, fryzjer, lekarz weterynarii, robotnik, drukarz, operator kinowy, pielęgniarka, adwokat, inżynier i leśnik.

Pierwsze lata istnienia Towarzystwa były bardzo trudne, nie było środków, nie było lokalu, był tylko pionierski zapał, który był najważniejszym motorem wszystkich poczynań i społecznego działania w owym czasie.

Składki członkowskie były z początku jedynym źródłem dochodów, w miarę rozwoju Wydział Kultury Urzędu Miejskiego finansował potrzeby Towarzystwa w zakresie organizacji wystaw fotograficznych i opłaty lokalu.

Kwestię lokalową Towarzystwa rozwiązano przez wynajęcie w roku 1958 małego pokoiku od Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego przy ul. Chrobrego. Tam znalazło miejsce archiwum Towarzystwa oraz ciemnia fotograficzna, do której zakupiono powiększalnik „Krokus” i kilka kuwet.

Stworzyło to możliwość wykonywania prac laboratoryjnych przez kolegów, którzy nie mieli warunków w domu.

Tam też odbywały się zebrania Towarzystwa, siedzieliśmy na ławkach i taboretach wykonanych z listew przez stolarza na zamówienie. Po roku pracy Towarzystwo zorganizowało pierwszą doroczną wystawę fotograficzną pt. „Piękno Ziemi Lubuskiej”.

Oceny prac dokonało pierwsze Jury w składzie: Tadeusz Żarow z Zielonej Góry, Leon Haegenbarth, Jan Korcz, Maria Przybylska, W. Szembek, J. Szembek, Z. Jasiniak.

Nagrody otrzymali: I-szą Kazimierz Nowik, II-gie W. Karpyza i Ryszard Gruszkiewicz, III-cią Zbigniew Łacki.

Wystawa spotkała się z przychylnym przyjęciem wśród społeczeństwa, władz miejskich i lokalnej prasy. Udany start debutantów dopingował pozostałych członków Towarzystwa. Systematycznie organizowane doroczne wystawy, a następnie obok nich indywidualne wystawy cieszyły się ogromną sympatią społeczeństwa i środowisk twórczych Gorzowa. Może dlatego, że wernisaże wystaw GTF w minionym 30-leciu były jedyną w mieście okazją do spotkań ludzi zainteresowanych twórczością, a także możliwością dyskusji i wymiany poglądów na temat sztuki nie tylko fotograficznej. Tradycyjne stały się na wernisażach wystąpienia Mieczysława Rzeszewskiego, Hie-

ronima Świerczyńskiego, Wiesława Szlachciuka, Jacka Przybylskiego, Michała Puklicza, Jana Korcza, Andrzeja Gordona i wielu innych, a między nimi stałego uczestnika dyskusji Zdzisława Morawskiego, który z uporem do dzisiaj twierdzi, że fotografia nie jest sztuką. Wszystko to odbywało się do roku 1972 w salach Muzeum przy ul. Warszawskiej, dzięki przychylności jego kierownictwa Państwa Przybylskich, a później ich następcy Zofii Nowakowskiej.

Dyskusje i krytyczne uwagi ludzi sztuki miały niewątpliwy wpływ na ciągle podnoszenie poziomu prezentowanych fotogramów, a wspólna praca i jednocześnie pasjonująca zabawa ze sztuką, wytworzyła wśród członków Towarzystwa specyficzny typ działacza-społecznika. Biorąc pod uwagę przedstawione warunki i klimat, w jakim prowadzona była nieprzerwana działalność Towarzystwa można powiedzieć, że minione 30-lecie należy określić jako sukces inicjatywy, serca i społecznej postawy członków GTF.

Swoją pracą, opartą głównie na własnych, prywatnych środkach materialnych, służyliśmy społeczeństwu naszego miasta. Dostarczaliśmy mu, poprzez różne formy fotograficznej działalności wielu wzruszeń płynących z pięknej sztuki fotograficznej. Jesteśmy świadomi posiadania swojego wkładu w zachodzący w Ludowej Ojczyźnie proces ogólnonarodowego edukowania gustów i wrażliwości na zachodzące zjawiska we współczesnym świecie. Motorem działania była i jest fotografia, posiadająca spośród wszystkich hobby największą liczbę wielbicieli. Cały cywilizowany świat ją uprawia bez różnicy wieku, płci czy pochodzenia, liczba jej miłośników jest niemożliwa do uchwycenia, a wertowanie statystyki sprzedaży sprzętu fotograficznego daje tylko skromne pojęcie.

Osiągnięte sukcesy i miejsce jakie zajęło Towarzystwo w pejzażu kulturalnym miasta i kraju jest zasługą wielu jego członków, któ-

rych należy odnotować, aby choć nikły ślad pozostał w tym zapisie dla obecnych i przyszłych miłośników fotografii. Do najbardziej aktywnych i wyróżniających się w pierwszej połowie 30-lecia należy zaliczyć niżej wymienionych, ujętych w porządku alfabetycznym:

Bystrzycki Kazimierz
Czerniewicz Józef
Drabent Leon
Góra Feliks
Gruszkiewicz Ryszard
Kmieciak Zenon
Korsak Włodzimierz
Kućko Waldemar
Kwieciński Tadeusz
Linkiewicz Tadeusz
Ludwikowski Konstanty
Łacki Zbigniew
Nowik Kazimierz
Nowogórska Władysława
Pietrzykowski Andrzej
Śliwian Zdzisław
Szyrkiewicz Gerard
Trojan Janina
Witkowski Franciszek

Sylwetki niektórych spośród wymienionych chciałbym w skrócie przedstawić.

ZBIGNIEW ŁACKI dobrze jest znany osobom starszym, urodził się 11 grudnia 1917 roku w Gdańsku. Uczestnik kampanii wrześniowej 1939 roku, internowany na Węgrzech, gdzie zdobył tytuł mistrza w zawodzie zegarmistrzowskim, ożenił się z Węgierką. Po powrocie do kraju osiedlił się w Gorzowie otwierając zakład zegarmistrzowski. Był znanym działaczem społecznym, aktywnym członkiem budowy pomnika Adama Mickiewicza. Po zorganizowaniu PTF składa egzamin czeladniczy i otrzymuje uprawnienia do prowadzenia zakładu fotograficznego, od tego momentu rezygnuje z zegarmistrzostwa, poświęca się bez reszty fo-

tografii, działalności organizacyjnej w Towarzystwie. W roku 1968 stan zdrowia Zbyszka pogorszył się, pobyt w szpitalu w Poznaniu uświadomił jemu konieczność zrezygnowania z wszelkiej działalności mogącej wywoływać stany napięć nerwowych i stresów. Na Walnym Zebraniu Towarzystwa w roku 1969 Zbyszek rezygnuje z pracy w Zarządzie. Choroba niszcząca system nerwowy Zbyszka szybko postępowała, po upływie 5 lat doszło do tego, że nie mógł przy jego wrażliwości pogodzić się ze swoim stanem i w dniu 20 sierpnia 1973 r. podjął tragiczną decyzję zakończenia życia. Należy podkreślić, że Zbyszek Łącki był człowiekiem prawym, koleżeńskim, wrażliwym na wszelkiego rodzaju krzywdy i nieprawości. Chętnie dzielił się swoim doświadczeniem, służył pomocą w każdej potrzebie.

Przez 15 lat, to jest połowę 30-lecia nieprzerwanie pełnił funkcję prezesa GTF, zostawił poważny dorobek artystyczny, uhonorowany został Dyplomem Honorowym Federacji Amatorskich Stowarzyszeń Fotograficznych w Polsce oraz był jedynym na Ziemi Lubuskiej posiadaczem Dyplomu i Odznaki Międzynarodowej Federacji Stowarzyszeń Fotograficznych ESEIAP w Bernie. Laureat nagrody Gorzowskiego Towarzystwa Społeczno - Kulturalnego. Jego zasługi w rozwoju GTF są bezsporne, pozostanie faktem, że on pierwszy podjął trud powołania i prowadzenia Towarzystwa w najtrudniejszym początkowym okresie.

WŁODZIMIERZ KORSAK, pisarz, grafik i fotografik, osoba jego w Gorzowie jest szeroko znana. W pierwszym okresie naszych zmagania w opanowaniu prawideł kompozycji służył nam swoją radą i doświadczeniem, na jego fotogramach uczyliśmy się podglądania tajemnic przyrody i piękna krajobrazu. W okresie przynależności do Towarzystwa Włodzimierz Korsak już nie uprawiał sztuki fotograficznej zajmował się pisarstwem i grafiką. Na zebraniu GTF przychodził w charakterze starszego

kolegi, aby móc porozmawiać o fotografii, o swoich bogatych przeżyciach, brał udział w wernisażach i publicznych dyskusjach o fotografii. Był człowiekiem bardzo skromnym mimo posiadanego poważnego dorobku artystycznego, w deklaracji członkowskiej GTF napisał fotograf-amator. Do GTF należał przez 14 lat. Zmarł w 1973 r. w Krakowie, pochowany jest w Gorzowie.

KONSTANTY LUDWIKOWSKI, mieszkał i pracował w Starym Kurowie, fotografię uprawiał zawodowo, był jednym z nielicznych, którzy poza rzemiosłem fotograficznym uprawiają fotografię artystyczną. Dziedziną jego działalności fotograficznej było piękno ziemi Strzelecko-Krajeńskiej. Pozostawił poważny dorobek artystyczny i dokumentacyjny zabytków, folkloru i roślinności tej ziemi. W uznaniu jego twórczości GTF ustanowiło stałą doroczną nagrodę im. Konstantego Ludwikowskiego za najlepszy pejzaż. Zmarł w listopadzie 1965 r.

FELIKS GÓRA, pedagog i wychowawca młodzieży, dobrze zapowiadający się fotografik, aktywny działacz Towarzystwa, przyczynił się do restauracji byłego klubu „Palenisko” w miejsce którego powstała Galeria GTF. Zmarł nagle w roku 1972.

LEON DRABENT, jeden z najstarszych członków, przez wiele lat pełnił funkcję dyrektora Technikum Elektr.-Mechanicznego w Gorzowie — udzielał w początkowym okresie sal swej szkoły na zebrania Towarzystwa a szkolną pracownię fotograficzną do celów szkoleniowych. Służył zawsze radą i pomocą. Brał przez wiele lat aktywny udział we wszystkich akcjach i imprezach Towarzystwa.

WALDEMAR KUČKO, urodził się w 1932 roku na wileńszczyźnie, mieszkaniec Gorzowa od 1945 r. Członek Związku Polskich Artystów Fotografików, honorowy członek Żagańskiego Towarzystwa Fotograficznego wyróżniony Dy-

plomem Honorowym Federacji Stowarzyszeń Fotograficznych w Polsce, posiadacz odznaki „Za zasługi w rozwoju województwa zielonogórskiego” i odznaki „Zasłużony działacz kultury”. Laureat nagrody kulturalnej miasta Gorzowa 1971 roku, autor szeregu wystaw indywidualnych w kraju i zagranicą, otrzymał złoty medal na wystawie FOTO-EXPO 73.

Przez szereg lat pełnił funkcję wiceprezesa GTF. Waldek Kućko był jedną z postaci nadających specyficzny koloryt klimatowi całej działalności GTF. Jego sposób bycia, traktowanie wszystkiego pół żartem pół serio miało wpływ na ukształtowanie specyficznego klimatu wewnątrz Towarzystwa. On właśnie swoim uszczypliwo-żartobliwym sposobem bycia rozładowywał sytuacje konfliktowe, mobilizował i pobudzał do działania opieszających. Był pierwszym na terenie Ziemi Lubuskiej Artystą Fotografikiem. Bardzo miło wspominać współpracę z Waldkiem, z którym po objęciu prezesury Towarzystwa zainicjowaliśmy działania wyprowadzające GTF na szersze wody. Był zwyczajnym, prawdziwym człowiekiem, z którym warto było się przyjaźnić i wadzić w sporach o sztukę, o ludzi, o bieg spraw małych i wielkich. Zmarł nagle 22 listopada 1981 r.

JANINA TROJAN jest jedyną kobietą, która aktywnie działała w GTF od 10 grudnia 1954 r. Brała udział we wszystkich wystawach Towarzystwa, a także eksponowała szereg wystaw indywidualnych zdobywając nagrody i wyróżnienia. Za działalność społeczną i artystyczną została wyróżniona odznakami „Zasłużony Działacz Kultury” oraz „Za zasługi dla rozwoju województwa gorzowskiego”. Pierwsza jej wystawa indywidualna „Drzewa” była eksponowana w dniu otwarcia Galerii GTF 24 września 1972 r.

WŁADYSŁAWA NOWOGÓRSKA to następna aktywnie działająca w GTF kobieta, do Towarzystwa należy od 1962 r., brała udział we

wszystkich wystawach dorocznych GTF, a także w wystawach ogólnopolskich i międzynarodowych, a także eksponowała szereg wystaw indywidualnych. Od roku 1978 członek Związku Polskich Artystów Fotografików.

Należałoby również wspomnieć o kobietach, które krótko prezentowały swoje prace na wystawach GTF, to Urszula Kmiecik, Elżbieta Kućko i Wanda Śliwian.

ANDRZEJ PIETRZYKOWSKI — oficer Wojska Polskiego, aktywny uczestnik wystaw fotograficznych, przez szereg lat pełniący funkcję skarbnika GTF. Przyczynił się do restauracji byłego Klubu „Palenisko”, w miejsce którego powstała Galeria GTF. Wyjechał w roku 1976 do Wrocławia.

TADEUSZ LINKIEWICZ, dobrze zapowiadający się fotografik, brał aktywny udział w wystawach fotograficznych. W roku 1974 przeniósł się do Zielonej Góry, gdzie jako członek Zarządu Lubuskiego Towarzystwa Fotograficznego podjął aktywną działalność. Zginął tragicznie w czasie wykonywania zdjęć 9 sierpnia 1975 r. w Żaganiu.

Do aktywnych uczestników imprez fotograficznych GTF zaliczyć jeszcze należy Ryszarda Gruszkiewicza, Zenona Kmiecika, Tadeusza Kwiecińskiego, Zdzisława Śliwiana, Gerarda Szykiewicza, Franciszka Witkowskiego. Na podkreślenie zasługuje również dobrze układająca się współpraca z kolejnymi kierownikami Wydziału Kultury Urzędu Miejskiego Jadwigą Streit, Mieczysławem Miszkinem, Kazimierzem Krychem, Januszem Słowikiem.

Analizując okres 30-letniej działalności GTF widzimy wyróżniające dwa etapy.

Pierwszy etap to lata 1954—1968 pod prezesurą Zbigniewa Łackiego; w tym okresie dokonana się integracja ruchu fotograficznego.

Drugi etap obejmuje lata 1969—1983, w którym funkcję prezesa Towarzystwa sprawowali Kazimierz Nowik (1969—1973) i Józef Czerniewicz (1973—1983).

Pod koniec pierwszego etapu dało się zauważyć, że osiągnięcia organizacyjne i twórcze doszły do poziomu, na którym dotychczasowe ramy działania okazały się za ciasne. Stawialiśmy pytanie, co dalej?

Nie można przecież ciągle powtarzać tej samej formuły — dorocznych wystaw.

W 1969 r. Walne Zebranie wyłania nowy Zarząd, na czele którego stanął Kazimierz Nowik jako prezes, Waldemar Kućko — wiceprezes i Józef Czerniewicz jako sekretarz.

Działaniem nowego kierownictwa GTF, rozszerzającym dotychczasowe formy działania było zorganizowanie w ramach Gorzowskich Konfrontacji Kulturalnych pierwszej międzynarodowej wystawy fotograficznej z udziałem 7 Towarzystw z Ziem Zachodnich i Północnych i Foto Clubu z Cottbus (NRD). Ta wystawa dała początek imprezie fotograficznej o zasięgu ogólnopolskim, a która przyjęła nazwę Gorzowskich Konfrontacji Fotograficznych.

W tym też roku zorganizowano plener fotograficzny pt. „Gorzów — miasto i ludzie” również z udziałem Towarzystw Ziem Zachodnich i Północnych.

W roku 1970 odbyła się poplenerowa wystawa fotograficzna „Gorzów — miasto i ludzie”; prace fotograficzne w ilości 80 szt. zakupił Wydział Kultury Urzędu Miejskiego.

Następne II Konfrontacje Fotograficzne odbyły się w roku 1971 z udziałem 7 Towarzystw — następne III Konfrontacje w roku 1972 zostały przekształcone w imprezę ogólnopolską. W roku 1969 GTF nawiązuje również ścisłą współpracę z Komisją Fotograficzną Kulturbundu w Cottbus. Współpraca polegała na uczestnictwie w plenerach i wymianie wystaw fotograficznych; w następnych latach do Cot-

tbus dołączyli fotograficy z Frankfurtu i Eberswalde.

Wymiana szeregu wystaw fotograficznych stanowiła jeden z elementów współpracy przygranicznych okręgów w dziedzinie wzajemnego poznania i zacieśnienia przyjaźni między sąsiadami. Wraz z rozszerzeniem działalności zaszła konieczność rozwiązania problemu lokalowego GTF, w roku 1971 zwróciłem się do dyrekcji Ogniska Muzycznego o przekazanie nieczynnych od 10 lat pomieszczeń byłego klubu „Palenisko”, przy dużej pomocy kierownika Wydziału Kultury p. Janusza Słowika otrzymaliśmy te pomieszczenia wraz z pewną kwotą pieniędzy na remont.

Bez dokumentacji i ekipy remontowej przystąpiliśmy do remontu. Kolega Feliiks Góra — przy pomocy swoich wychowanków, uczniów szkoły zawodowej oraz kolega Andrzej Pietrzykowski przy pomocy żołnierzy wyburzyli dotychczasowy wystrój klubu i oczyścili pomieszczenia. Przy tym społecznie pracowali również wszyscy członkowie GTF. Pracowałem wówczas zawodowo w Okręgowym Przedsiębiorstwie Przemysłu Drzewnego, udało mi się załatwić w Tartaku w Witnicy odpowiednie listwy modrzewiowe i deski sosnowe na podłogę. Dostarczone do pomieszczeń klubu listwy i deski należało wynieść i zawieźć do strugania i po ostruganiu zładować ponownie do pomieszczeń klubu. Po zgromadzeniu materiałów zwróciliśmy się do kolegów Mietka Rzeszewskiego i Hirka Świerczyńskiego o doradzenie jak wyłożyć ściany listwami — pionowo czy poziomo. Po kilku miesiącach dyskusji wymienieni nie doszli do wspólnego stanowiska, mieli obaj argumenty, musiałem sam podjąć decyzję — listwy położyliśmy poziomo. Jedynie położenie podłogi zleciliśmy osobom spoza Towarzystwa. Tak powstała Galeria GTF, która później wszystkim wielce przypadła do gustu. Otwarcie Galerii nastąpiło 24 września 1972 r. ekspozycją indywidualnej wystawy Janiny Trojan „Drzewa”. W ro-

ku 1973 opuszczam Gorzów przekazując prezesurę GTF Józefowi Czerniewiczowi.

JÓZEF CZERNIEWICZ, urodzony 6 marca 1920 r. w ZSRR. W GTF od 5 maja 1959 r., długoletni jego sekretarz, a następnie prezes. Znany działacz GTSK i kultury na terenie Gorzowa. Odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi, odznakami za zasługi dla województwa zielonogórskiego i gorzowskiego, odznaką Zasłużony Działacz Kultury, medalem im. Jana Bułhaka, srebrną odznaką FASFP, dyplomami honorowymi FASFP i Ministra Kultury i Sztuki. Jako prezes GTF w latach 1973-83 walczył o rozwój współpracy ze stowarzyszeniami fotograficznymi NRD, CSRS i radzieckiej Litwy a także do rozwoju i ogólnopolskiego uznania gorzowskiej imprezy „Konfrontacje Fotograficzne”.

Nowy Zarząd kontynuuje podjęty kierunek działania stopniowo rozszerzając zakres.

W roku 1975, VI Konfrontacje Fotograficzne zostają poszerzone o imprezy towarzyszące, to jest Poplenerową Wystawę Związku Polskich Artystów Fotografików Okręgu Poznańskiego „Kobiety Stilonu” i Prelekcje Stefana Wojnackiego oraz Zbigniewa Staszyszyna. Konfrontacje te zostają objęte patronatem Federacji Amatorskich Stowarzyszeń Fotograficznych w Polsce.

Konfrontacjom towarzyszą wystawy fotograficzne z NRD, Litwy, Czechosłowacji, Węgier, a sympozja przyciągają znane sławy z zakresu teorii i krytyki sztuki fotograficznej.

Od roku 1978 współorganizatorem Konfrontacji stają się: Gorzowska Delegatura ZPAF i „Chemitex-Stilon”.

Organizacja o ciągle zmieniającym się programie Gorzowskich Konfrontacji Fotograficznych nie była wyłącznym działaniem GTF. Towarzystwo owszem brało udział w Konfrontacjach ale nie zaniechało tradycyjnych dorocznych przeglądów swojej twórczości. Kon-

frontacje przynosząc Towarzystwu większe możliwości finansowe pozwoliły na rozszerzenie działalności, zwłaszcza po 1975 r., kiedy miasto stało się wojewódzką metropolią.

GTF jako jedyne w województwie pozyskało nowych członków powiększając swój stan. Jednocześnie sporo osób odeszło, tak że obecnie wertując katalogi wystaw z ostatnich lat widzimy spore zmiany. Z czasów mojej kadencji w szeregach Towarzystwa pozostali tylko Ryszard Tomczuk, Janina Trojan, Józef Czerniewicz i ja. Jest to prawo rozwoju i postępu, wszystko się zmienia, jedni odchodzą, drudzy przychodzą.

Cieszy mnie fakt, że nowa zmiana w GTF nie zaprzepaściła dorobku jaki pokazali ich poprzednicy. Wśród nowej generacji również nie brak aktywnych działaczy i posiadających dorobek twórczy.

Chyba nie pomylę się jeżeli obok Ryszarda Tomczuka, Janiny Trojan i Józefa Czerniewicza wymienię Mariana Łazarskiego — obecnego prezesa GTF, Lecha Dominika, Mirosławę Granops, Marka Micha, Ryszarda Patorskiego, Lucjana Lebedzia, Ryszarda Nowogórskiego, Andrzeja Niczewskiego. Przy rocznicowej okazji należy wymienić jeszcze jednego przyjaciela GTF Ryszarda Talaskę, którego nazwisko figuruje na wszystkich katalogach, wydanych przez GTF, jako twórcy szaty graficznej.

Doroczne wystawy i Konfrontacje Fotograficzne są niewątpliwie imprezami sztandarowymi Towarzystwa. Nie zamykają one artystycznych i organizacyjnych sukcesów. Do nich należą liczne indywidualne lub zbiorowe wystawy krajowe i zagraniczne uhonorowane nagrodami, medalami i dyplomami. Do niewątpliwych sukcesów należą twórcze aspiracje środowiska, potwierdzeniem tego jest uzyskanie artystycznego statusu przez członków GTF Waldemara Kućkę, Władysławę Nowogórską i Jerzego Szalbierza. Jest to niekwestionowany sukces ich osobisty ale i niemała zasługa To-

warzystwa, które pomagało i przez ciągłe podsyćanie ambicji stwarzało warunki rozwoju indywidualności.

Dla gorzowskiej publiczności stworzona została szansa oglądania wystaw artystów fotografików z całego kraju dzięki powołaniu w Gorzowie delegatury ZPAF.

Tak szerokie kontakty ze sztuką fotograficzną unaoczniają nam fakt, że fotografowanie stało się w naszych — nasyconą techniką czasach — niezbędne, jak umiejętność pisania czy czytania.

Ujmowanie rzeczywistości w kadr klatki błon fotograficznej i transponowanie jej na papierze światłoczułym stało się najbardziej demokratyczną — bo powszechną — formą dostępnej każdemu działalności plastycznej. Różnorodność sprzętu i rozliczne typy wyposażenia fotograficznego pozwalają każdemu stać się nieprofesjonalnym twórcą w dziedzinie sztuki fotograficznej. Fotografia stała się dla wielu odtrutką na zmechanizowanie, automatyzowanie, jednostajność wykonywanych codziennych czynności. By jednak odtrutka ta działała zgodnie z przeznaczeniem — fotografowanie nie można sprowadzać do rzędu jeszcze jednej mechanicznej czynności, bez angażowania w to szarych komórek. Każdy fotografujący ma możliwość przeżycia przygody artystycznej, nie każdy jednak — z różnych przyczyn może ją wykorzystać. Konieczny jest odpowiedni zasób wiedzy technicznej i umiejętności patrzenia na odtwarzaną rzeczywistość.

Znaczenia fotografii w każdej dziedzinie obecnego życia nikt nie może negować, dlatego też każda działalność fotograficzna niezależnie od formy organizacyjnej i podporządkowania spełnia pozytywną i kulturotwórczą rolę.

Z okazji tak szacownego jubileuszu, jak i udanej wystawy należy życzyć wszystkim członkom Towarzystwa, jego Zarządowi z prezesem

MARIANEM ŁAZARSKIM na czele, dalszych osiągnięć, w ich twórczości i społecznej służbie dla dobra kultury i naszego Miasta.

KAZIMIERZ NOWIK
Honorowy Członek GTF

KAZIMIERZ NOWIK, urodz. w 1923 r. w pow. wrocławskim, obecnie zamieszkały w Zielonej Górze. W GTF od 1954 r. — członek założyciel, długoletni skarbnik, a następnie prezes. Obecnie członek honorowy GTF i prezes Lubuskiego Towarzystwa Fotograficznego w Zielonej Górze. Znany działacz kultury na terenie Gorzowa i Zielonej Góry. Absolwent Wyższej Szkoły Nauk Społecznych i Wyższej Szkoły Ekonomicznej we Wrocławiu.

Odnaczony między innymi Złotym i Srebrnym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Srebrną Odznaką FASFP, Odznaką Zasłużony Działacz Kultury, w 1984 r. otrzymał nagrodę pieniężną Ministra Kultury i Sztuki. Uhonorowany w 1969 r. Dyplomem Honorowym FASFP i w 1972 r. Nagrodą Kulturalną Miasta Gorzowa. Udział we wszystkich dorocznych wystawach w Gorzowie i Zielonej Górze, otrzymał szereg nagród i wyróżnień.

KRONIKA DOROCZNYCH WYSTAW FOTOGRAFICZNYCH CZŁONKÓW GTF

I WYSTAWA — 18 września do 16 października 1955 r.
pt.: „Piękno Ziemi Lubuskiej” — 11 autorów, 57 prac.

Jury: Tadeusz Żarow, Leon Haegenbarth, Jan Korcz,
Maria Przybylska, Wanda Szembek, Jan Szembek, Zofia
Jasiniak.

- I miejsce — Kazimierz Nowik — za całość
- II miejsce — Ryszard Gruszkiewicz
- III miejsce — Witold Korpyza
- III miejsce — Zbigniew Łącki
- IV miejsce — Janina Hawryluk
- IV miejsce — Kazimierz Bystrzycki
- V miejsce — Zygmunt Selwat

II WYSTAWA — 11 listopada do 2 grudnia 1956 r.,
zgłoszono 82 prace, przyjęto 71 prac, 9 autorów.

Jury: mgr inż. Wojciech Tuszko, Leon Haegenbarth,
inż. Włodzimierz Korsak, Wanda Szembek, Stanisław
Ciołowicz, Maria Przybylska, Lech Szypczyński.

- I, III, V, VIII nagroda za całość prac — Zbigniew
Łącki: „Sukiennice”, „Przystań”, „Zachód nad jezio-
rem”, „Sosna”.
- II, VI nagroda — Ryszard Gruszkiewicz: „W zaczaro-
wanej krainie”, „Przy pracy”.
- IV, IX, X nagroda — Wiktor Kuźma: „Leśna symfo-
nia”, „Słonecznik”, „Na ławce”.
- VII nagroda — Konstanty Ludwikowski „Spojrzenie”.

III WYSTAWA — 1 grudnia do 31 grudnia 1957 r.
zgłoszono 66 prac, 5 autorów.

Jury: Zygmunt Obrąpalski, dr Kazimierz Bystrzycki,
inż. Włodzimierz Korsak, Maria Przybylska, Wanda
Szembek, Tadeusz Żarow.

- I, IV, VI nagroda
- II miejsce za całość prac — Zbigniew Łącki: „Schody”,
„Kosmetyka”, „Stopnie”.

- II, VII, VIII, IX nagroda
- I miejsce za całość prac — Jan Goszczyński: „Samot-
ność”, „Pieniny”, „Jaworzynka”, „Zima”.

- III nagroda — Konstanty Ludwikowski „Smutne mia-
sto”.

- V nagroda — Leon Drabent „Semafor”.

- X nagroda — Ryszard Gruszkiewicz „Zamieć”.

IV WYSTAWA — 23 listopada do 15 grudnia 1958 r.
zgłoszono 57 prac, przyjęto 43 prace, 8 autorów.

Jury: Urszula Czartoryska, Wanda Szembek, Maria
Przybylska, dr Kazimierz Bystrzycki, Ryszard Gruszkie-
wicz.

- I nagroda — Konstanty Ludwikowski „Pieluszki”
- II nagroda — Zb. Łącki „Schody”
- II nagroda — Adamczewski „Pole”, „Brzozy”
- III nagroda — Gerard Szymkiewicz „Letni wiatr”
- IV nagroda — Zb. Łącki „Podwórko”
- V nagroda — Leon Drabent „Krajobraz”
- VI nagroda — Janina Trojan „Dziecko”

V WYSTAWA — 29 listopada do 31 grudnia 1959 r.
zgłoszono 98 prac, zakwalifikowano 70 prac, 12 auto-
rów.

Jury: Maria Przybylska, Wanda Szembek, mgr inż.
Jacek Przybylski, Michał Puklicz, mgr Ryszard Grusz-
kiewicz.

- I nagroda — Zb. Łącki „Kompozycja”
- II nagroda — Zb. Łącki „Świetliki”
- II nagroda — Kazimierz Nowik „Samotni”
- III nagroda — Leon Drabent „Na Kasprowym”
- III nagroda — Zb. Łącki „Armaty Pokoju”
- IV nagroda — Zb. Łącki „Akt”
- V nagroda — Waldemar Kućko „Chłopcy”
- VI nagroda — Konstanty Ludwikowski „Świt”

Wyróżnienia:

Henryk Weinert „Zima”
Zdzisław Śliwian „Drzemka”
Zb. Łącki „Światła miasta II”

VI WYSTAWA — 3 grudnia do 17 grudnia 1960 r.
zgłoszono 52 prace + 8 prac poza konkursem, 10 autorów.

Jury: mgr Ryszard Gruszkiewicz, dr Kazimierz Bystrzycki, mgr inż. Wiesław Szlachciuk.

I nagroda — nie przyznano
II nagroda — Gerard Szymkiewicz „Babunia”
II nagroda — Waldemar Kućko „Koleiny”
III nagroda — Konstanty Ludwikowski „Papier i glina”
IV nagroda — Waldemar Kućko „Katedra II”
V nagroda — Konstanty Ludwikowski „Jezioro I”
VI nagroda — Waldemar Kućko „Rybak”
VII nagroda — Janina Trojan „Niedopalek”
Wyróżnienie: Zb. Łącki: „Karnawał”, „Akt”, Kryształ”

VII WYSTAWA — 3 grudnia do 31 grudnia 1961 r.
zgłoszono 99 prac, dopuszczono 68 prac, 15 autorów.

Jury: mgr inż. Aurelia Grad-Kołaczyńska, mgr inż. Kazimierz Jarmołowicz, mgr inż. Władysław Rut, mgr Ryszard Gruszkiewicz.

I nagroda — nie przyznano
II nagroda — Zb. Łącki „Zakłócony ład”
II nagroda — Zb. Łącki — „Kompozycja I”
II nagroda — Antoni Różycki „Zabawa”
III nagroda — Kazimierz Nowik „xxx”
III nagroda — Konstanty Ludwikowski „Sciernisko”
III nagroda — Waldemar Kućko „Portret chirurga”

Wyróżnienia:

Waldemar Kućko „xxx”
Waldemar Kućko „Okno”
Zbigniew Łącki „Akt”
Łukasz Prochniewski „Zachód słońca”
Julia Paczkowska „Zabawa”
Nagroda specjalna: Zb. Łącki „Portret aktorki L. Nowickiej”

VIII WYSTAWA — 8 grudnia do 31 grudnia 1962 r.
zgłoszono 68 prac, przyjęto 64 prace, 9 autorów.

Jury: Zenon Burek, Leon Drabent, Michał Puklicz, Michał Szlachciuk, mgr inż. Hieronim Świerczyński.

I nagroda — nie przyznano
II nagroda — Waldemar Kućko „Akt”
II nagroda — Tadeusz Kwieciński „Na bezdrożu”
II nagroda — Antoni Różycki „Ostatnie pranie”
III nagroda — Zb. Łącki „xxx”
III nagroda — Waldemar Kućko „Podwórko”
III nagroda — Waldemar Kućko „Gorzowska jesień”

Wyróżnienia:

Zb. Łącki — „Portret A.W.”
Józef Czerniewicz — „Podgorzowski pejzaż II”
Janina Trojan — „Chusteczki nie potrzeba”

IX WYSTAWA — 14 grudnia do 31 grudnia 1963 r.
66 prac, 10 autorów.

Jury: mgr inż. arch. Hieronim Świerczyński, Hanna Lis, Michał Puklicz, Jędrzej Hubert, Wiesław Szlachciuk.

I nagroda — nie przyznano
II nagroda — Bogdan Filipowicz „Klatka”
II nagroda — Antoni Różycki „Przedwiośnie”
III nagroda — Waldemar Kućko „Szpak”
III nagroda — Waldemar Kućko „Ulica Długa”
III nagroda — Waldemar Kućko „Ich pierwszy problem”

Wyróżnienia:

Antoni Różycki „Jaskółki”
Tadeusz Kwieciński „Pejzaż I”
Zenon Kmiecik „Martwe drzewa”
Kazimierz Nowik „Pejzaż zimowy”

X WYSTAWA — 13 grudnia do 10 stycznia 1965 r.

Jury: Zygmunt Obrąpalski

I nagroda — Tadeusz Kwieciński „Bezdroża”
II nagroda — Zb. Łącki
II nagroda — Antoni Różycki

- III nagroda — Bogdan Filipowicz „Portret rzemieślnika”
- III nagroda — Zenon Kmiecik
- III nagroda — Kazimierz Nowik

Wyróżnienia:

- Janina Trojan
- Waldemar Kućko
- Ryszard Gajewski

XI WYSTAWA — 12 stycznia do 31 stycznia 1966 r. zgłoszono 58 prac, 10 autorów.

Jury: Tadeusz Stawujak, Hanna Lis, Henryk Lis, Mieczysław Rzeszewski, Wiesław Szlachciuk, Hieronim Świerczyński.

- I nagroda — Zenon Kmiecik „Słoneczniki”
- II nagroda — Zenon Kmiecik „xxx”
- II nagroda — Zb. Łącki „Pejzaż zimowy”
- III nagroda — Zb. Łącki „Akt”
- III nagroda — Zenon Kmiecik „Aby żyć”
- III nagroda — Waldemar Kućko „Jan Korcz”

Wyróżnienia:

- Waldemar Kućko „Zima”
- Janina Trojan „Marysia”
- Waldemar Kućko „W plenerze”

Nagrody specjalne:

- za pejzaż — Władysława Nowogórska „Odbicie”
- za nowatorstwo — Zbigniew Łącki „Akt”
- za portret — Zenon Kmiecik „Słonecznik”
- za reportaż — Tadeusz Kwieciński „Deszcz”
- za architekturę H. Świerczyńskiego — Waldemar Kućko „Stare miasto”

XII WYSTAWA — 10 stycznia do 31 stycznia 1967 r. zgłoszono 61 prac, 9 autorów.

Jury: Hanna Krzewska-Lis, Mieczysław Rzeszewski, Wiesław Szlachciuk, Michał Puklicz, Hieronim Świerczyński.

- I nagroda — Waldemar Kućko „Sosna”
- II nagroda — Zbigniew Łącki „Pełnym wiatrem”
- II nagroda — Waldemar Kućko „Światło i cień”

- III nagroda — Zenon Kmiecik „Ciekawość”
- III nagroda — Zbigniew Łącki „Stary mur”
- III nagroda — Zbigniew Łącki „Pan dyrektor”

Wyróżnienia:

- Władysława Nowogórska „Bieszczadzka panorama”
- Waldemar Kućko „Dachy Dubrownika”
- Waldemar Kućko „W starym mieście”
- Zenon Kmiecik „Igraszki słońca”

Nagrody fundowane:

- za pejzaż — Waldemar Kućko „Poranek”
- za portret — Janina Trojan „Wanda”
- za architekturę — Waldemar Kućko „Dachy Dubrownika”
- za reportaż — Zenon Kmiecik „Urwisy”
- „za odwagę” — Zenon Kmiecik — „Igraszki słońca”

XIII WYSTAWA — 1968 r., 61 prac, 12 autorów.

Jury: Krystyna Łyczywek, Maria Wołyńska, Michał Puklicz, Wiesław Szlachciuk, Hieronim Świerczyński.

- I nagroda — Zenon Kmiecik „Las” (zestaw)
- II nagroda — Waldemar Kućko „Hokeiści”
- II nagroda — Waldemar Kućko „Most”
- III nagroda — Zenon Kmiecik „xxx”
- III nagroda — Zenon Kmiecik „Perkusista”
- III nagroda — Elżbieta Kućko „Zwinger”

Nagrody specjalne:

- za portret — Zdzisław Śliwian „Maria”
- za pejzaż — Elżbieta Kućko „Zachód”
- za architekturę — Waldemar Kućko „Most”
- za reportaż — Władysława Nowogórska „W samo południe”

XIV WYSTAWA — 18 stycznia 1969 r., zgłoszono 92 prace, zakwalifikowano 90 prac, 14 autorów.

Jury: Mieczysław Rzeszewski, Zofia Nowakowska, Wiesław Szlachciuk, Michał Puklicz, Leon Drabent.

- I nagroda — Waldemar Kućko „Budowa”
- II nagroda — Waldemar Kućko „Przednówek”
- II nagroda — Urszula Kmiecik „Wiosna I”

III nagroda — Feliks Góra „Zachód słońca”
III nagroda — Waldemar Kućko „Prorok”
III nagroda — Elżbieta Kućko „Warna — łaźnia rzymska”

Nagrody specjalne:

za pejzaż — Feliks Góra „Przecinka lasu”
za portret — Ryszard Gajewski „Western”
za reportaż — Waldemar Kućko „Budowa”
za nowatorstwo — Zenon Kmiecik „Spirala”
za architekturę — Waldemar Kućko „Budowa”
nagrada publiczności — Zdzisław Palicki „Gorzowski znicz I”

XV WYSTAWA — 22 stycznia 1970 r., zgłoszono 113 prac, przyjęto 78 prac, 15 autorów.

Jury: Juliusz Garztecki, Henryk Ankiewicz, Hieronim Świerczyński, Mieczysław Rzeszewski.

I nagroda — Waldemar Kućko „Podgorzowski pejzaż I”
II nagroda — Zenon Kmiecik „Portowe światła”
II nagroda — Zenon Kmiecik „Igraszki”
III nagroda — Elżbieta Kućko „Po sztormie II”
III nagroda — Waldemar Kućko „Budowa I”
III nagroda — Janina Trojan „Spojrzenie”

Wyróżnienia:

Feliks Góra „Nad rzeką II”
Zenon Kmiecik „xxx”
Zdzisław Śliwian „Synteza”
Władysława Nowogórska „Impresje taneczne”

Nagrody specjalne:

za pejzaż — Waldemar Kućko „Podgorzowski pejzaż I”
za portret — Janina Trojan „Spojrzenie”
za reportaż — Janina Trojan „Wnętrze Ziemi”
za architekturę — Waldemar Kućko „Mur”

XVI WYSTAWA — styczeń 1971 r., zgłoszono 120 prac, zakwalifikowano 89, 14 autorów.

Jury: Krystyna Łyczywek, Juliusz Garztecki, Mieczysław Rzeszewski, Hieronim Świerczyński.

I nagroda — Zenon Kmiecik „Portret”
II nagroda — Waldemar Kućko „Gorzów”
II nagroda — Józef Wierzbicki „Akt”
III nagroda — Waldemar Kućko „Droga”
III nagroda — Tadeusz Kwieciński „Płot”
III nagroda — Władysława Nowogórska „Człowiek i stal”

Nagrody specjalne:

za portret — Zdzisław Śliwian „Skrzypek”
za pejzaż — Władysława Nowogórska „W zimowej szacie”
za reportaż — Władysława Nowogórska „Na postoju”
za architekturę — Waldemar Kućko „Dachy”

XVII WYSTAWA — luty 1972 r. zgłoszono 111 prac, zakwalifikowano 75, 14 autorów.

Jury: Ryszard Zielewicz, Małgorzata Garncarek, Mieczysław Rzeszewski, Zbigniew Łącki, Hieronim Świerczyński.

I nagroda — Zenon Kmiecik „Retrospekcja”
II nagroda — Feliks Góra „Flora”, „Fauna”, „Igły II”, „Oset”
II nagroda — Zenon Kmiecik „Podobieństwo”
III nagroda — Władysława Nowogórska „Noc”
III nagroda — Janina Trojan „Smutek I”
III nagroda — Waldemar Kućko „Żniwa”

Nagrody specjalne:

za pejzaż — Waldemar Kućko „Żniwa”
za debiut — Franciszek Witkowski „Balbiny”
za reportaż — Mieczysław Kołodziej „Rodzina”
za architekturę — Władysława Nowogórska „Rytmy”

XVIII WYSTAWA — 15—30 kwietnia 1973 r.

Zgłoszono 61 prac, przyjęto 59, 8 autorów.

Jury: Hieronim Świerczyński, Mieczysław Rzeszewski, Andrzej Gordon, Wojciech Makowiecki.

I nagroda — Ryszard Tomczuk „Opowieści dziadka”
II nagroda — Romuald Liszka „Widziałem czas”

- III nagroda — Andrzej Pietrzykowski „Praha”
III nagroda — Władysława Nowogórska „Ballada o cy-
sorzu”

Nagrody specjalne:

- za pejzaż — Janina Trojan „Protest”
za portret — Janina Trojan „Portret”
za reportaż — Ryszard Tomczuk „Opowieści dziadka”
za architekturę — Andrzej Pietrzykowski „Praha”

XIX WYSTAWA — grudzień 1973 r.

Zakwalifikowano 10 autorów 65 prac, w tym 10 zesta-
wów.

Jury: Maria Wołyńska, Stefan Wojnecki, Waldemar
Kućko, Hieronim Świerczyński, Andrzej Toczewski.

- I nagroda — Janina Trojan — zestaw „Ruiny Zam-
ku I—IV”
II nagroda — Władysława Nowogórska — zestaw
„Pejzaż”
III nagroda — Romuald Liszka — zestaw „Istnienie
przyrody”
IV nagroda — Franciszek Witkowski — zestaw „Czas”

Nagrody specjalne:

- za pejzaż — Władysława Nowogórska — zestaw „Pej-
zaż”
za reportaż — Władysława Nowogórska — zestaw
„Godz. 21.30”

Nagrada PTF i WDK Zielona Góra:

Janina Trojan — zestaw „Ruiny Zamku I—IV”

Dyplomy WDK w Zielonej Górze:

- Franciszek Witkowski — zestaw „Chojnik”
Andrzej Rojtor — zestaw „Dźwięk”
Ryszard Tomczuk — zestaw „Straż”

XX DOROCZNA WYSTAWA — 8—30 grudnia 1974 r.

Zakwalifikowano 79 prac w tym 15 zestawów, 5 ze-
stawów przeźroczy barwnych po 12 zdjęć 12 autorów.

Jury: Maria Wołyńska, Waldemar Kućko, Hieronim
Świerczyński, Andrzej Toczewski.

- I nagroda — Zenon Kmieciak — zestaw „Przemijanie”
II nagroda — Wiesław Strebejko — zestaw „od 1 do
12”

III nagroda — Jerzy Szalbierz — zestaw „Gorzów —
4.07. godz. 4.00”

IV nagroda — Władysława Nowogórska — zestaw „Lu-
dzie morza”

Nagrada za przeźrocza — Janina Trojan za zestaw
„Portret” i „Park Gorzowski Jesienią”

Nagrody specjalne:

za pejzaż — Jerzy Szalbierz — zestaw „Gorzów — 4.07.
godz. 4.00”

za portret — Janina Trojan — zestaw „Dziewczyna”

Nagrada redakcji „Stilonu”:

za reportaż — Franciszek Witkowski — zestaw „Stare
Miasto”

za architekturę — Andrzej Pietrzykowski — zestaw
„Praga”

XXI WYSTAWA — 25 stycznia — 15 lutego 1976 r.

Zakwalifikowano 78 prac 11 autorów w tym 14 ze-
stawów tematycznych, przeźrocza 4 autorów — 5 ze-
stawów.

Jury: Jarosław Stanisławski, Maria Wołyńska, Ste-
fan Wojnecki, Waldemar Kućko, Mieczysław Rzeszew-
ski, Hieronim Świerczyński.

I nagroda — Jerzy Szalbierz — zestaw „Nowy pro-
dukt”

II nagroda — Janina Trojan — zestaw „Portret”

III nagroda — Jerzy Szalbierz — zestaw „Bocznica”

IV nagroda — Władysława Nowogórska — „Grande
volse Brillante”

Nagrody specjalne:

za pejzaż — Janina Trojan — zestaw „Pejzaż”

za reportaż — Ryszard Tomczuk — zestaw „Najpierw
zginą drzewa”

Nagrody za przeźrocza:

I wyróżn. — Kazimierz Nowik „Trochę wiosny jesie-
nią”

II wyróżn. — Janina Trojan „Czardasz”

XXII WYSTAWA — 30 stycznia — 20 lutego 1977 r.
Zakwalifikowano 89 prac 11 autorów w tym 12 zestawów tematycznych oraz przeźrocza barwne 2 autorów — 4 zestawy.

Jury: Jarosław Stanisławski, Maria Wołyńska, Stefan Wojnecki, Waldemar Kućko, Mieczysław Rzeszewski, Hieronim Świerczyński.

I nagroda — Jerzy Szalbierz — zestaw „Historia lokomotywy”

II nagroda — Ryszard Tomczuk — zestaw „Ich dwoje”

II nagroda — Janina Trojan — „Witraż II”

III nagroda — Jerzy Szalbierz — zestaw „Portret J.K.”

III nagroda — Wiesław Strebejko — „ETC”

III nagroda — Jerzy Szalbierz — „Taxi Polskich Artystów Plastyków”

Nagrody specjalne:

za pejzaż — Janina Trojan „Na turystycznym szlaku”

za reportaż — Ryszard Tomczuk „Ich dwoje”

za portret — Jerzy Szalbierz — 8 portretów z pracy „Historia lokomotywy”

za architekturę — Marek Mich „Przemysł”

Wyróżnienie za przeźrocza

Ryszard Tomczuk „Obrazki z lasu”

XXIII WYSTAWA — 29 stycznia — 26 lutego 1978 r.
Zakwalifikowano 125 prac 14 autorów, w tym 17 zestawów oraz 1 zestaw przeźroczy.

Jury: Maria Wołyńska, Jarosław Stanisławski, Stefan Wojnecki, Waldemar Kućko, Mieczysław Rzeszewski, Hieronim Świerczyński, Józef Czerniewicz.

I nagroda — Wiesław Strebejko „Naus Sommes en Marche”

II nagroda — Janina Trojan — za całość prac z wyłączeniem pracy „Portret rodzinny”

II nagroda — Andrzej Niczewski — „W kuźni”, „Dźwig”, „Turniej kibiców”

III nagroda — Władysława Nowogórska — całość prac

III nagroda — Mirosława Granops — za całość prac

III nagroda — Ryszard Tomczuk — zestaw „Szewska pasja”

Nagrody specjalne:

za pejzaż — Janina Trojan „Krajobraz nadmorski I i II”

za portret — Mirosława Granops „Spojrzenie”

za architekturę — Mirosława Granops „XXX” i „Most w Bratysławie”

za reportaż — Marek Mich „Produce France”

Wyróżnienie za przeźrocza barwne

Marian Łazarski — zestaw „Moja zagroda”

XXIV WYSTAWA — 4 lutego — 4 marca 1979 r.
Zakwalifikowano 82 prace 14 autorów, 3 zestawy przeźroczy barwnych.

Jury: Waldemar Kućko, Andrzej Gordon, Mieczysław Rzeszewski, Jerzy Szalbierz, Hieronim Świerczyński, Józef Czerniewicz.

I nagroda — Janina Trojan „Portret pszczelarza”

II nagroda — Andrzej Niczewski „XXX”

III nagroda — Marian Łazarski — zestaw „Nad Wartą”

Wyróżnienia:

Janina Trojan „Krajobraz z chmurką”

Andrzej Niczewski „Przejazd”, „Chińczyki”

Nagrody specjalne:

za pejzaż — Marian Łazarski — zestaw „Nad Wartą”

za portret — Janina Trojan „Portret pszczelarza”

za reportaż — Lucjan Lebieź „Rodzinne trio”

Wyróżnienie za przeźrocza:

Roman Kupiec — „XXX” (9 przeźroczy)

XXV WYSTAWA — 27 stycznia — 24 lutego 1980 r.
Zakwalifikowano 137 prac w tym 12 barwnych, 17 autorów, 25 zestawów — 4 zestawy przeźroczy.

Jury: Stefan Wojnecki, Jarosław Stanisławski, Jerzy Olek, Waldemar Kućko, Jerzy Szalbierz, Mieczysław Rzeszewski, Józef Czerniewicz.

I nagroda — Tadeusz Kowalczyk — za całość prac

II nagroda — Roman Kupiec „XXX”

III nagroda — Andrzej Niczewski — za całość prac

III nagroda — Janina Trojan — za całość prac

Za debiut:

Marian Pokorski — 4 prace barwne
Lech Dominik — za całość prac

Nagrody specjalne:

za pejzaż — Janina Trojan „Wielka woda”
za portret — Marek Mich „Portret I, II, III”
za reportaż — Ryszard Tomczuk „Co się zdarzyło na
13 km”

XXVI WYSTAWA — 1 lutego — 29 lutego 1981 r.
Zakwalifikowano 128 prac, 40 pojedynczych i 88 ze-
stawów tematycznych, 21 zdjęć barwnych i 187 czar-
nobiałych, 20 autorów.

Jury: Maria Wołyńska, Stefan Wojnecki, Jarosław
Stanisławski, Waldemar Kućko, Jerzy Szalbierz, Mieczysław
Rzeszewski, Hieronim Świerczyński, Józef Czer-
niewicz.

II nagroda — Kazimierz Ligocki — zestaw „Matka”

II nagroda — Tadeusz Kowalczyk — zestaw „Nekro-
log”

III nagroda — Marian Łazarski — zestaw „Kulturysty-
ka”

III nagroda — Roman Kupiec „XXX”

III nagroda — Lech Dominik — za całość prac

III nagroda — Sabina Kowalczyk — za całość prac i
zestaw „Dom” i zestaw „Drzewo—Drewno”

Nagrody specjalne:

za pejzaż — Tadeusz Szymański „Zima”

za portret — Kazimierz Ligocki „Radość życia”

za reportaż — Marian Łazarski „Kulturystyka”

XXVII WYSTAWA — 31 stycznia — 28 lutego 1982 r.
Zakwalifikowano 184 zdjęcia 17 autorów, zgłoszono 206
prac.

Jury: Jerzy Szalbierz, Mieczysław Rzeszewski, Hie-
ronim Świerczyński, Janusz Słowik, Józef Czerniewicz.

I nagroda — Lech Dominik — za całość prac

II nagroda — Roman Kupiec „Blok”

III nagroda — Marian Łazarski — za 3 zdjęcia z ze-
stawu pejzaży

Nagrody specjalne:

za pejzaż — Zbigniew Sejwa „Katedra nocą”

za portret — Lu Jan Lebież — za cykl portretów

za reportaż — Zdzisław Hajdasz „Wysypisko śmieci”

XXVIII WYSTAWA — 29 stycznia — 25 lutego 1983 r.
19 autorów, 119 prac i 6 zestawów przeźroczy.

Jury: Jarosław Stanisławski, Stefan Wojnecki, Jerzy
Szalbierz, Mieczysław Rzeszewski, Janusz Słowik, Jó-
zef Czerniewicz.

I nagroda — Ryszard Tomczuk — zestaw „Pejzaże”

II nagroda — Zdzisław Hajdasz — zestaw „Defekty”

III nagroda — Kazimierz Ligocki — zestaw „Okna”

Nagrody specjalne:

za pejzaż — Tadeusz Szymański — za zestaw pejzaży
z wyróżnieniem pracy „Zima”

za reportaż — Zbigniew Sejwa „Zdjęcia”

za przeźrocza — Ryszard Tomczuk „W jesienny dzień”

Wyróżniono:

Janina Trojan „Krajobraz”

Henryk Jarmołowicz — „Babcia, Wnuczka”, „Dziadek
z koniem”

XXIX WYSTAWA — 4 lutego — 29 lutego 1984 r.
Udział 20 autorów, 127 zdjęć i 7 zestawów przeźroczy.

Jury: Stefan Wojnecki (przewodniczący), Jerzy Szal-
bierz, Mieczysław Rzeszewski, Józef Czerniewicz, Ja-
nusz Słowik, Marian Łazarski (sekretarz Jury).

I nagroda — 5000 zł — Lech Dominik — za zestaw
4 zdjęć „Imaginacje”

II nagroda — 4000 zł — Mirosława Granops — za
zestaw prac „bez tytułu”

III nagroda — 3000 zł — Janina Trojan — za zestaw
9 zdjęć „Kwiaty”

Nagrody tematyczne:

Nagroda im. Zb. Łackiego za portret 4000 zł — Jerzy
Sokół za zdjęcie „Ania”

Nagroda im. Konstantego Ludwikowskiego za pejzaż 3000 zł — Leonard Olechnowicz za zestaw 4 zdjęć „Struktura piasku”

Nagroda za zdjęcia reportażu 3000 zł — Henryk Jarmołowicz za zestaw 5 zdjęć „Plac zabaw”

Nagroda za zdjęcia architektury 3000 zł — Marian Łazarski za zestaw 4 zdjęć „Uniejów”

Nagroda za zestaw przeźroczy 3000 zł — Mirosława Granops za zestaw 14 przeźroczy „Trąbita”

Wyróżnienie 2000 zł — Ryszard Tomczuk za zestaw 4 zdjęć „1945—1983”

JURY XXX DOROCZNEJ WYSTAWY GTF

Stefan Wojnecki — ZPAF, AFIAP, przewodniczący

Władysława Nowogórska — ZPAF

Jarosław Stanisławski — ZPAF, AFIAP

Zdzisław Pacholski — ZPAF

Jerzy Szalbierz — ZPAF

Hieronim Świerczyński — SARP

Józef Czerniewicz — GTF, BWA, sekretarz Jury

Na posiedzeniu w dniu 2 grudnia 1984 r. przyznało nagrody, które otrzymali:

NAGRODY GŁÓWNE:

Grand Prix — medal XXX-lecia GTF i kwotę 15 000 zł — Ryszard Tomczuk za zestaw 5 zdjęć pt. „Perspektywa”

I nagroda — medal XXX-lecia GTF i kwotę 7000 zł — Henryk Jarmołowicz za 2 zestawy zdjęć pt. „Ulica wiśniowa”, „Pompa” (razem 9 zdjęć)

II nagrodę — medal XXX-lecia GTF i kwotę 5000 zł nie przyznano

III nagroda — medal XXX-lecia GTF i kwotę 4000 zł — Rafał Sobczak za zdjęcie pt. „Babcia”

NAGRODY TEMATYCZNE:

Nagroda im. Zbigniewa Łackiego za portret 5000 zł — Henryk Jarmołowicz za portret w sepii pt. „Ewa”

Nagroda im. Konstantego Ludwikowskiego za pejzaż 4000 zł — Lucjan Lebień za 2 zdjęcia „Pejzaż I i II”

Nagroda mgr inż. arch. Hieronima Świerczyńskiego za fotografię architektury — nagroda rzeczowa i 4000 zł — Kazimierz Nowik za 9 zdjęć pt. „Stary Gorzów”

Nagroda za reportaż fotograficzny 4000 zł — Lucjan Lebień za 4 zdjęcia „U kowala”

Nagroda za zestaw barwnych przeźroczy 5000 zł — Jarosław Biernacki za zestaw „Nepalczycy”

Jury odstąpiło od przewidzianego w regulaminie podziału nagród i nie przyznało II nagrody, natomiast o kwotę 5000 zł postanowiono zwiększyć „Grand Prix” tj. do kwoty 15 000 zł. W uzasadnieniu powyższej decyzji Jury nie znalazło zdjęcia lub zestawu zdjęć odpowiadającego II nagrodzie, natomiast uważało zestaw nagrodzony „Grand Prix” za szczególnie wyróżniający się i konsekwentny w zamyśle — co powinno znaleźć wyraz w kwocie nagrody:

Fundatorzy nagród:

Wydział Kultury i Sztuki Urzędu Miejskiego w Gorzowie,

mgr inż. arch. Hieronim Świerczyński

INDEKS AUTORÓW I PRAC

Józef Ankutowicz — Czapliniec (zestaw 4 zdjęć)

Aleksandra Czarnecka i Leszek Trybek — Cieplicka (zestaw 6 zdjęć), Pejzaż z kapliczką, Epitafium (2 zdjęcia)

Lech Dominik — Pejzaż górski (zestaw 7 zdjęć), Strumień (3 zdjęcia), Portret (3 zdjęcia)

Władysław Farynowicz — Pejzaże (3 zdjęcia)

Paweł Górski — Zostać mistrzem (3 zdjęcia), Ela, Pejzaż miejski

Henryk Jarmołowicz — Ulica wiśniowa (zestaw 4 zdjęć), Pomy (zestaw 5 zdjęć), Okolice Gorzowa, Adaś, Basia, Ewa

Roman Kupiec — Pejzaż (zestaw 4 zdjęcia)

Lucjan Lebieź — Pejzaż I, Pejzaż II, Portret, U kowala (zestaw 4 zdjęć)

Marian Łazarski — Stogi (zestaw 4 zdjęć), Pejzaż na skrawku papieru (3 zdjęcia)

Marek Mich — Monika (zestaw 3 zdjęcia), xxx (zestaw 3 zdjęcia), xxx

Kazimierz Nowik — Stary Gorzów (9 zdjęć), Pierwszy prezes GTF

Ryszard Nowogórski — Błąd w nawigacji (zestaw 7 zdjęć)

Leonard Olechnowicz — Kowal (zestaw 4 zdjęć)

Stanisław Osękowski — Kopsy

Ryszard Patorski — Portret I, Portret III, xxx, Zima

Rafał Sobczak — Babcia, Pejzaż (2 zdjęcia)

Jerzy Sokół — xx, xxx, xxxx, Siostry, Akt, Faktury

Ryszard Tomczuk — Perspektywa (zestaw 5 zdjęć)

Poza konkursem

Mirosława Granops — xxx (zestaw 4 zdjęć), Macierzyństwo

Ireneusz Ilnicki — 45, 81, ?? (zestaw 3 zdjęć), xxx, xxx, xxx xxx,

Janina Trojan — Krajobraz nadmorski, Krajobraz I, Krajobraz II

Zbigniew Wachnik — Garncarz (zestaw 6 zdjęć), Herby — zamek w Łańcucie (9 zdjęć)

Przeźrocza:

Jarosław Biernacki — Nepalczycy (zestaw 13 szt.)

Jerzy Sokół — Wakacyjny rejs (36 szt.)

Leszek Zalewski — Zachód słońca (zestaw 9 szt.), Łąbędzie (zestaw 4 szt.), Wiosna i nie tylko (7 szt.), Kwiaty-kaktusy (zestaw 4 szt.), Różne oblicza Gorzowa (7 szt.), Portrety (2 szt.), Wodnicy (zestaw 4 szt.)

W XXX Dorocznej Wystawie prac członków GTF ogółem zgłoszono 161 prac przez 23 autorów, do konkursu zgłoszono 132 prace przez 19 autorów. Przyjęto 113 prac i 9 zestawów przeźroczy.

Poza konkursem przyjęto 29 prac 4 autorów ze względu na dostarczenie prac po terminie wyznaczonym w regulaminie wystawy.

WYSTAWA ze zdjęć archiwalnych „30 lat fotografii GTF”

Ilość prac ca 80 — prezentacja w Muzeum Stilonu. Wraz z wystawą prezentacja dyplomów, medali i druków z pierwszych lat istnienia Towarzystwa.

WYSTAWA z okazji 40 rocznicy wyzwolenia Gorzowa Wlkp. pt. „Gorzów '84”.

70 prac 9 autorów — wystawa prezentowana w salach Muzeum Stilonu.

INDEKS AUTORÓW I PRAC DO WYSTAWY „GORZÓW '84”

Aleksandra Czarnecka i Leszek Trybek — Góra powstańców (4 zdjęcia), xxx (4 zdjęcia), xxx (1 zdjęcie)

Władysław Farynowicz — xxx (4 zdjęcia)

Mirosława Granops — xxx (6 zdjęć)

Henryk Jarmołowicz — xxx (5 zdjęć)

Lucjan Lebieź — xxx (5 zdjęć)

Marian Łazarski — xxx (4 zdjęcia)

Janina Trojan — xxx (10 zdjęć)

Zbigniew Wachnik — Gorzów (18 zdjęć)

WYSTAWA PRZYJAŹNI z Eberswalde — Finow (NRD) pt. „Jasność sprawy — wysoka wydajność”.

Ilość prac 45 — wystawa prezentowana w salach Muzeum Stilonu.

NOTKI BIOGRAFICZNE

JÓZEF ANKUTOWICZ — ur. w 1957 r., pracuje w Spółdzielni „Świt”, członek GTF od 1977 r. Bierze udział w plenerach i wystawach.

JAROSŁAW BIERNACKI — ur. w 1964 r., student III roku geografii Uniwersytetu AM w Poznaniu. Kandydat na członka GTF od kwietnia 1984 r. Debiut w obecnej wystawie, nagroda za zestaw przeźroczy.

ALEKSANDRA CZARNECKA — studentka Politechniki Szczecińskiej, członek GTF od 1982 r. Udział w plenerach i wystawach Towarzystwa i WDK.

LECH DOMINIK — ur. w 1955 r., pracownik umysłowy, fotografią zajmuje się od 1973 r. Członek GTF od 1979 r., udział w wystawach w kraju i zagranicą — Małe Formaty, Slon Diapol, Biennale Młodych Minden (RFN), udział w wystawach GTF, plenery w Dreźnie, Pyrzycach, Strzelcach Kraj. Nagrody i wyróżnienia. Sekretarz Zarządu GTF.

WŁADYSŁAW FARYNOWICZ — ur. w 1940 r., pracuje w ZWCh Stilon, członek GTF od 1978 r., fotografią zajmuje się od 25 lat. Bierze czynny udział w plenerach w Dreźnie, Strzelcach Kraj., Pyrzycach, wystawach GTF zdobywając nagrody i wyróżnienia.

PAWEŁ GÓRSKI — ur. w 1957 r., pracuje w MOK w Dreźnie. Członek GTF od 1983 r. Fotografią zajmuje się od 1977 r.

MIROŚŁAWA GRANOPS — członek GTF od 1977 r., z wykształcenia socjolog. Bierze udział w wystawach GTF gdzie jest nagradzana i wyróżniana.

IRENEUSZ ILNICKI — ur. w 1960 r., członek GTF od 1980 r., zajmuje się fotografią od 10 lat. Bierze udział w plenerach i wystawach GTF.

HENRYK JARMOŁOWICZ — ur. w 1938 r., z zawodu technik mechanik, pracuje w ZWCh Stilon. Członek GTF od 1980 r. Fotografią zajmuje się od 11 lat. Bierze udział w plenerach w Dreźnie i Strzelcach Kraj. oraz wystawach dorocznych uzyskując nagrody i wyróżnienia. W obecnej wystawie otrzymał pierwszą nagrodę oraz nagrodę za portret.

ROMAN KUPIEC — ur. w 1954 r., absolwent Uniwersytetu Wrocławskiego. Członek GTF od 1978 r. Uczestnik poprzednich wystaw dorocznych gdzie za prezentowane prace uzyskał nagrody i wyróżnienia.

LUCJAN LEBIEDŹ — ur. w 1937 r., pracuje w ZWCh Stilon, członek GTF od 1978 r. Bierze udział w plenerach w Dreźnie, Strzelcach Kraj., w wystawach dorocznych GTF uzyskując nagrody za pejzaż i reportaż. Członek Zarządu GTF.

MARIAN ŁAZARSKI — ur. w 1951 r., członek GTF od 1973 r. Absolwent Politechniki Szczecińskiej. Bierze udział w plenerach regionalnych, w wystawach Małe Formaty, dorocznych GTF uzyskując nagrody i wyróżnienia. Prezes Zarządu GTF.

MAREK MICH — ur. w 1951 r., mieszka w Międzyrzeczu gdzie prowadzi zakład fotograficzny. Członek GTF od 1975 r. Bierze udział w wystawach GTF zdobywając nagrody i wyróżnienia.

KAZIMIERZ NOWIK — honorowy członek GTF. Prezes Towarzystwa w latach 1969 do 1973 r. Obecnie Prezes Lubuskiego Towarzystwa Fotograficznego. Jeden z pierwszych założycieli GTF w 1954 r.

RYSZARD NOWOGÓRSKI — ur. w 1931 r., członek GTF od 1978 r. Bierze udział we wszystkich artystycznych poczynaniach GTF jak plenery i wystawy.

LEONARD OLECHNOWICZ — ur. w 1957 r., z zawodu geodeta. Fotografią zajmuje się od 1973 r. Członek GTF od 1977 r. Bierze udział w plenerach i wystawach.

STANISŁAW OSEKOWSKI — ur. w 1959 r., pracuje w Muzeum Stilonu. Kandydat na członka GTF od listopada 1984 r. Debiutuje w obecnej wystawie.

RYSZARD PATORSKI — ur. w 1946 r., mieszka w Międzyrzeczu, pracownik tamtejszego Muzeum. Członek GTF od 1975 r. Bierze udział w wielu wystawach, plenerach i innych poczynaniach artystycznych GTF. Udział w wystawach dorocznych i grupowych w Gorzowie, Zielonej Górze, Międzyrzeczu, Drezdenku i innych.

RAFAŁ SOBCZAK — ur. w 1968 r., uczeń szkoły zawodowej w Strzelcach Kraj. Kandydat na członka GTF od listopada 1984 r. Debiutuje w obecnej wystawie uzyskując III nagrodę.

JERZY SOKÓŁ — ur. w 1956 r., członek GTF od listopada 1983 r. Nauczyciel w Szkole Podstawowej w Pełczycach. Debiutował w XXIX Dorocznej Wystawie GTF zdobywając nagrodę za portret.

RYSZARD TOMCZUK — ur. w 1935 r., z zawodu chemik, zamieszkały w Drezdenku. Członek GTF od 1972 r. Inicjator i współorganizator plenerów fotograficznych w Drezdenku. Członek Zarządu GTF. Od 1970 roku aktywnie uczestniczy w ruchu fotograficznym, lau-

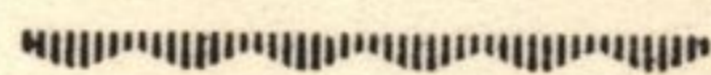
reat licznych nagród na wystawach GTF i konkursach krajowych. Za działalność społeczną wyróżniony odznaką „Zasłużony Działacz Kultury”, „Za zasługi dla woj. gorzowskiego”. W obecnej wystawie uzyskał Grand Prix.

JANINA TROJAN — członek GTF od 1954 r. jako jeden z pierwszych członków. Bierze udział we wszystkich wystawach GTF, wielokrotnie nagradzana i wyróżniana. Obecnie wiceprezes Zarządu GTF. Szereg wystaw indywidualnych w kraju i NRD. Za działalność społeczną i artystyczną wyróżniona odznakami: „Zasłużony Działacz Kultury”, złotą „Za zasługi dla woj. gorzowskiego”.

LESZEK TRYBEK — ur. w 1960 r., kandydat na członka GTF. Udział w plenerach WDK.

ZBIGNIEW WACHNIK — ur. w 1955 r., pracownik FMD „Gomad”, członek GTF od 1979 r., uczestnik kolejnych wystaw. Brał udział w XII i XIV Konfrontacjach Fotograficznych w 1981 r. i w 1984 r. Udział w plenerach krajowych i wystawach zagranicznych zdobywając nagrody i wyróżnienia.

LESZEK ZALEWSKI — ur. w 1961 r., laborant w ZM „Ursus”. Fotografiami zajmuje się od 1974 r. Kandydat na członka GTF od września 1984 r.

WYSTAWA: Górze, Zielonej Górze, Międzyrzeczu, Drezdenku i innych.
BRUK: Janina Trojan, Ryszard Patorski, Rafał Sobczak, Jerzy Sokół, Ryszard Tomczuk, Leszek Trybek, Zbigniew Wachnik, Leszek Zalewski

STANISŁAW OSKOWSKI — od 1950 r. pracuje
w Państwowym Zakładzie Technicznym
w Warszawie. W 1954 r. został
RYSZARD TATYŃSKI — od 1950 r. pracuje
w Państwowym Zakładzie Technicznym
w Warszawie. W 1954 r. został
KAZIMIERZ NOWIK — od 1950 r. pracuje
w Państwowym Zakładzie Technicznym
w Warszawie. W 1954 r. został
JERZY SIKORA — od 1950 r. pracuje
w Państwowym Zakładzie Technicznym
w Warszawie. W 1954 r. został
ZENON MUSIELAK — od 1950 r. pracuje
w Państwowym Zakładzie Technicznym
w Warszawie. W 1954 r. został

tekst liczący ponad 1000 słów i konkluzjach
krajowych. Za działalność społeczną wyróżniony od-
znaczeniem „Zasłużony Działacz Kultury”. Za zasługi dla
współczesnej fotografii. W 1954 r. został
JANINA TROJAŃSKA — od 1950 r. pracuje
w Państwowym Zakładzie Technicznym
w Warszawie. W 1954 r. została
KAZIMIERZ NOWIK — od 1950 r. pracuje
w Państwowym Zakładzie Technicznym
w Warszawie. W 1954 r. został
JERZY SIKORA — od 1950 r. pracuje
w Państwowym Zakładzie Technicznym
w Warszawie. W 1954 r. został
ZENON MUSIELAK — od 1950 r. pracuje
w Państwowym Zakładzie Technicznym
w Warszawie. W 1954 r. został

TEKSTY:

Marian Łazarski
Kazimierz Nowik
Jerzy Sikora

REDAKCJA TECHNICZNA:

Zenon Musielak

WYDAWCA: Gorzowskie Towarzystwo Fotograficzne. **SKŁAD, ŁAMANIE,**
DRUK: Zakład Graficzny PPPT w Drezdenku, nr zam. 18 C4/71, 600 egz.

